

Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság

47.Pf.635.789/2016/3.

A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság

a dr. Karsai Dániel András (1056 Budapest Nyári Pál utca 10.) ügyvéd által képviselt **Transparency International Magyarország Alapítvány** (1055 Budapest, Falk Miksa utca 30. 4/2.) felperesnek

a dr. Kravec Erzsébet jogtanácsos által képviselt **Belváros-Lipótváros Budapest V. Kerületi Önkormányzat** (1051 Budapest, Erzsébet tér 4.; 1369 Budapest, Pf.442.) alperes ellen

közérdekű adatok kiadása iránt indított perében a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2016.május 11. napján kelt 5.P.86.145/2016/8. számú ítéletével szemben az alperes által 9. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét azzal a pontosítással hagyja helyben, hogy a díjazás tekintetében az alperes azt közölje 15 napon belül a felperessel, hogy a megbízásban megjelölt ügyvédi feladatok ellátásért mekkora összegű díjazásban részesült, illetve még mekkora összegű díjazásra jogosult.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperesnek 12.700 (tizenkétezer-hétszáz) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A bíróság ítéletével kötelezte az alperest, 15 napon belül közölje a felperessel, hogy a dr. Sándor Ügyvédi Irodával, illetve dr. Sándor Sz. Zsolt ügyvéddel mióta áll szerződéses kapcsolatban, kiválasztására milyen eljárási rendben került sor, megbízása milyen ügyvédi feladatok ellátására terjed ki, ezen feladatokért mekkora összegű díjazásban részesül; továbbá kötelezte valamennyi megbízási szerződés és keretszerződés felperes részére történő 15 napon belüli kiadására. Kötelezte továbbá az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 127.000 Ft perköltséget.

Ítéletének indokolásában megállapította, hogy a felperes 2015. december 15. napján e-mailben kérte alperest a közérdekű adatok kiadására, melynek az alperes a határidőt meghosszabbító válaszlevele ellenére utóbb nem tett eleget.

A felperes kereseteként ismertette: kérte az alperest azon közérdekű adatok kiadására kötelezni, hogy dr. Sándor Ügyvédi Irodának, illetve dr. Sándor Sz. Zsolt ügyvédnek az alperestől kapott megbízása mely ügyvédi feladatok ellátására terjedt ki. A dr. Sándor Ügyvédi Irodával, illetve dr. Sándor Sz. Zsolt ügyvéddel mióta áll szerződéses kapcsolatban, kiválasztására milyen módon került sor, az ügyvédi feladatok ellátásáért mekkora összegű díjazásban részesült, illetve még mekkora összegű díjazásra

jogosult. Továbbá kérte a felperes részére átadni a dr. Sándor Ügyvédi Irodával, illetve dr. Sándor Sz. Zsolt valamennyi megbízási szerződését beleértve azon megbízási keretszerződést is, mely alapján közbeszerzési eljárások teljes körű lebonyolítását végzi az alperes részére.

Az elsőfokú bíróság ítéletében rögzítette, hogy az alperes érdemi ellenkérelmet nem terjesztett elő, a felperesi közérdekű adatigénylést nem vitatta. A 2016. április 19-i tárgyaláson a kereseti kérelmet részben teljesítette, azt meghaladóan határidő engedélyezését kérte további adatok közlése érdekében.

Az elsőfokú bíróság a keresetet alaposnak találta, döntését Magyarország Alaptörvénye VI cikk.(2) bekezdésére, 31. cikk(1) bekezdésére, 32. cikk (6) bekezdésére 38. cikk (1) bekezdésére, 39. cikk (2) bekezdésére, továbbá az információk önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII törvény (Infotv.) 1.§, 2.§(1) bekezdés 5. és 6. pontjára, 26.§(1) és (2) bekezdésére 28.§,29.§ és 31.§ -ára alapította, és azzal indokolta, hogy a per 2016. április 19-i tárgyalásán az alperes a felperesi keresetben foglaltakat nem vitatta, a tárgyalás elhalasztására az alperest kérelmére, kizárólag azért került sor, mert a keresetet részben teljesítette, és az azt meghaladó, megjelölt adatok kiadására határidő engedélyezését kérte. Ezt követően azonban a 2016. május 11-i tárgyaláson már szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg, beadványt nem terjesztett elő, így az elsőfokú bíróság a keresetben foglaltakat a Pp. 163. §(2) bekezdésében írtak alapulvételével valóban fogadta el.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, elsődlegesen annak megváltoztatását, a felperes keresetének elutasítását, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítását kérte. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan és törvénysértő, nem rendelkezett a teljes kereseti kérelemről, így a kereset 1. és 4. pontjában megjelöltekről – azon adat kiadására kötelezésről, hogy a dr. Sándor Ügyvédi Irodának, illetve dr. Sándor Sz. Zsolt ügyvédnek az önkormányzattól kapott ügyvédi megbízása (megbízásai) pontosan mely ügyvédi feladat (feladatok) ellátásra terjed ki, illetve hogy az 1. pontban írt ügyvédi feladat (feladatok) ellátásáért eddig mekkora összegű díjazásban részesült, illetve még mekkora összegű díjazásra jogosult.

Álláspontja szerint a felperes keresetét el kellett volna utasítani, mert a kereseti kérelem e két pontja tekintetében nem kötelezte teljesítésre az alperest. Amennyiben azonban az elsőfokú bíróság a keresetet alaposnak találta, ítéletének rendelkező részében meg kellett volna jelölnie azokra vonatkozó megválaszolási kötelezettséget. Kifogásolta továbbá, hogy az ítélet rendelkező része elnagyolt, pontatlan, nem egyértelmű.

Előadta, az ügyben 2016. április 19. napján tartott tárgyaláson a bírósághoz benyújtotta, és a felperesnek is átadta azt a – más ügyben készített, de a perbelivel azonos tárgyú – "Tájékoztatás" megnevezésű iratot, amely egyrészt tartalmazza az önkormányzat azon közlését, hogy sem az önkormányzatnak sem a hivatalnak nem áll rendelkezésére adat a kifizetésekre vonatkozóan, figyelemmel arra hogy nem kötelesek összesítést vagy nyilvántartást készíteni és vezetni az egy-egy megbízott részére teljesített, összesített kifizetésekről. Érvéle szerint ebből következően a kért adat (adatok csoportosítása) nem létezik, annak kiadása nem lehetséges.

Előadta továbbá, az átadott okirat táblázatba foglalta, tárgyankénti bontásban megjelölve a dr. Sándor Ügyvédi Irodával megkötött szerződéseket, azok keltét, valamint a szerződések értékét, így ezen okirat átadásával, annak tartani közlésével eleget tett a keresetben foglaltaknak, továbbá az perbeli nyilatkozatnak minősül.

Kifogásolta, hogy az ítélet ennek átadását tényként rögzíti, ám nem tartalmazza, hogy az ítélethozatal során hogyan értékeli az abban foglalt adatokat, sem azt a közlést, hogy sem az önkormányzat és a hivatal nem köteles összesítést vagy nyilvántartást készíteni és vezetni. Kifogásolta, hogy bár az okirat átadását részbeni teljesítésként fogadta el, mégsem indokolta, miért kötelezi az ott kiadott iratok

Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság

47.Pf.635.789/2016/3.

ismételt teljesítésére az alperest, avagy azokat miért hagyja figyelmen kívül mint teljesítést.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte, annak helyes indokaira hivatkozva. Előadta, az elsőfokú bíróság az alperes fellebbezésben foglaltakkal szemben a teljes keresetről határozott, így az 1. és 4. pontban foglaltakról is.

Vitatta, hogy az alperes által 2016. április 19. napján tartott elsőfokú tárgyaláson átadott „Tájékoztató” elnevezésű dokumentum a jelen perre vonatkozó perbeli nyilatkozatot tartalmazna, s hogy azt akként kellene értelmezni, mert az egy más ügyben kért adatközlésre adott válasz, és azt jelen perben az alperes kifejezetten a felperes felé való teljesítésként adta át. Hivatkozott arra, hogy az alperes az elsőfokú eljárásban nem állította, hogy ne állnának rendelkezésére a kiadni kért adatok, és nem védekezett azzal, hogy nem lenne köteles azok kiadására. Emellett alaptalan az alperes hivatkozása az adathiányra, mert az önkormányzat mint költségvetési szerv köteles a pénzügyi teljesítésekről nyilvántartást vezetni.

Érvelése szerint nem minősül új adat előállításának az, hogy meglévő adatbázisból egyes adatokat ki kell keresni és ki kell emelni, e körülmény nem meríti ki az Infotv.-ben rögzített, az adatkiadás megtagadására okot adó feltételeket.

Figyelemmel arra, hogy a becsatolt megbízási szerződés külön a másodfokú eljárásra nem jelölt meg díjazást, másodfokú perköltség igényét 40.000 Ft-ban jelölte meg, az alapján, hogy a felperest képviselő ügyvédi iroda óradíja 20.000 Ft + áfa, a másodfokú tárgyaláson való részvétel mellett pedig felkészülésre két munkaórát fordítottak.

A fellebbezés alaptalan.

A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság által megállapított tényállással, érdemi döntésével és annak jogi indokaival. Az alperesi fellebbezésben foglaltakra figyelemmel észlelte a másodfokú bíróság, hogy az ítélet rendelkező részének megfogalmazása a díjazás tekintetében pontosításra szorul, ezért azt a rendelkező részben foglalt pontosítással hagyta helyben.

Alaptalanul hivatkozott arra az alperes, hogy az elsőfokú bíróság nem rendelkezett kereseti kérelem 1. és 4. pontjában foglaltakról, és ne rendelte volna kiadni az ott megjelölt adatokat, mert mind a megbízási szerinti ügyvédi feladatok, mind a díjazás közzétételére kötelezte az alperest.

Az elsőfokú ítélet indokolása maradéktalanul és teljesen ismertette a felperes keresett pontosított kereseti kérelmét, és mind ítéletének rendelkező részéből kitűnően, mind annak indokolása szerint a keresetet teljes mértékben alaposnak találta – különös tekintettel az alperesi ellenkérelem elmaradására, és a kereset teljesítésre vonatkozó egyetlen perbeli nyilatkozatára, melyben a keresetet még csak részben sem vitatta.

Noha az ítélet rendelkező része nem pontosan követi a kereseti kérelem sorrendjét, az megfelelő. A sorrend teljes egyezése egyrészt nem jogszabályi előírás, másrészt egyértelműen megállapítható, hogy a kereseti kérelem 1. pontjáról – így azon feladatok megjelöléséről, melyre az ügyvédi megbízási kiterjed – az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkező részének harmadik és negyedik sorában rendelkezett, annak kiadására kötelezve az alperest.

A kereset 4. pontjában körülírt díjazásra vonatkozóan az ítélet rendelkező része annak negyedik és ötödik sorában összefoglaló módon fogalmazta meg a keresetben bővebb körülírással megjelölt adatokat, akként, hogy „ezen feladatokért mekkora összegű díjazásban részesül”. Az ítélet indoklása azonban a teljes pontosított keresetet megfelelően ismertette, emellett egyértelműen kimondta, hogy az

elsőfokú bíróság a teljes keresetet megalapozottnak találta. Így a rendelkező rész és az indokolás egybevetéséből a másodfokú bíróság kétségkívül megállapíthatónak találta, hogy az elsőfokú bíróság a felperes teljes keresetéről rendelkezett, a kiadni kért valamennyi adat kiadására kötelezve az alperest. Tekintettel az alperes fellebbezésében előadottakra, a másodfokú bíróság úgy találta, hogy e tömör megfogalmazás nem kellően precíz körülírása a már korábban kifizetett és a már esedékessé vált, ám még ki nem fizetett, a jogi képviselőt megillető díjazásnak. Ezért pontosításra szorul az alperes fellebbezésében előadottak tükrében, mert kellő együttműködés hiányában a végrehajthatóságot nehezíti. Ezért azt a másodfokú bíróság pontosította. Ez azonban nem érinti azt a körülményt, hogy az elsőfokú bíróság valamennyi kiadni kért adat tekintetében marasztalta az alperest, így a teljes kereseti kérelemről rendelkezett.

Az alperes fellebbezésében alaptalanul sérelmezte, hogy a becsatolt okiratban foglalt, más személyhez intézett, más adatigénylési ügyben megtett nyilatkozatát az elsőfokú bíróság a jelen perben nem vette figyelembe. Az alperes sem írásban, sem szóban nem terjesztett elő ellenkérelmet, és az általa átadott okirat sem tekinthető annak. Perbeli nyilatkozatait a 2016. április 19-i tárgyalás jegyzőkönyve rögzíti, mely szerint az alperes részbeni teljesítésre hivatkozva kiadni kért adatokat tartalmazó okiratot adott át a felperesnek, és a további adatok teljesítését ígérve a tárgyalás elhalasztását kérte. Nem nyilatkozott akként, hogy vitatná a keresetet, vagy annak bármely tényállítását, avagy valamely adatot – annak nem létezése okán – ne tudná kiadni. Ezzel szemben azt adta elő, hogy „ellenkérelemről egyelőre nyilatkozni nem tud”, és kifejezett teljesítést ígért, előadva „az önkormányzat teljesíteni fogja felperesi követelésből foglalt adatokat, csak ennek teljes megtörténteig szükséges egy kisebb határidő még az alperes részére.” Az alperes ezt követő eljárása ezzel ellentétes volt, erre magyarázatot nem adott, megváltoztatott álláspontját nem közölte, annak indokát nem adta; a tárgyaláson nem jelent meg, ellenkérelmet nem terjesztett elő, így eljárása nem felelt meg a jóhiszemű pervitel kötelezettségének.

Így azonban az alperes védekezni is elmulasztott a felperesi keresettel szemben, így nem volt olyan védekezésül előadott tényállítása, melyet az elsőfokú bíróságnak mérlegelnie kellett volna. Az általa csatolt iratot a kiadni kért adatok részbeni teljesítéseként csatolta, jogi képviselője azt is előadta, hogy az más ügyben készített irat, csak tárgya egyező.

A becsatolt okirat nem a felpereshez és nem is a bírósághoz címzett nyilatkozatot tartalmaz, ez nem a jelen perben előterjesztett ellenkérelem, ilyen előzmények után az alperes fellebbezésében előadott hivatkozás valótlan tényállítás. Az elsőfokú bíróságnak a más személyhez intézett nyilatkozat tartalmát nem kellett perbeli ellenkérelemként vizsgálnia.

Az alperes fellebbezésében az adatok nem létezésére vonatkozóan előadottak olyan új tényállítások, melyre a Pp.235.§(1) bekezdése alapján fellebbezésében már nem hivatkozhat, és az figyelembe nem vehető. Megjegyzi azonban a másodfokú bíróság, hogy e hivatkozás érdemével kapcsolatosan a felperes fellebbezési ellenkérelmében alappal hivatkozott arra, hogy adatok kigyűjtése nem minősül új adat létrehozásának, az alperesnek pedig a számvitel szabályainak megfelelő nyilvántartást kell vezetnie.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az alperes által hivatkozott részteljesítésre utalt, azonban a teljes keresetet megalapozottnak találta. A becsatolt okirat ugyanis tartalmazza bizonyos szerződések keltét és tárgyát a dr. Sándor Ügyvédi Irodával, ám egyrészt nem ismert pontosan a feltett kérdés, melyre az kiadták, másrészt nem tartalmaz teljességi nyilatkozatot arra nézve, hogy az valamennyi eddig megkötött szerződést tartalmazza-e, korábban kötött és lejárt szerződések voltak-e avagy sem. Nem tartalmaz adatot továbbá a dr. Sándor Sz. Zsolt ügyvéddel kötött szerződésekre vonatkozóan. Így az okirat csak töredékesen tartalmaz adatot az ügyvédi feladatokra és a kiadni kért szerződésekre,

ám egyik kiadni kért adatra sem tartalmaz teljes és egyértelmű választ, ezért egyik kereseti kérelem tekintetében sem minősül teljesítésnek. Így az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában a „részbeni teljesítés” re vonatkozó rész nem olyan mértékű teljesítést jelentett mely akár csak részben is okot adott volna a felperesi kereset elutasítására.

Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy egyes szerződések megkötésének időpontjára és tárgyára „értékére” vonatkozó adatközlés nem helyettesíti a teljes szerződés kiadását, melyek ennél bővebb, és szintén közérdekű, illetve közérdekből nyilvános adatnak minősülő adatokat tartalmaznak, és azok megismerésére a felperes jogosult és adatigénylésében igényt is formált.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét annak helyes indokaira figyelemmel a Pp.253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta, a díjazásra vonatkozó adatközlés meghatározása tekintetében a fogalmazás pontosításával.

A fellebbezés eredményre nem vezetett, ezért a pervesztes alperes saját perköltségét maga viseli, és a Pp.78.§ (1) bekezdése alapján köteles megfizetni a pernyertes felperes másodfokú perköltségét melyet a másodfokú bíróság a felperes jogi képviselőjével felmerült ügyvédi munkadíjban állapított meg.

E körben azonban a másodfokú tárgyaláson bejelentett perköltség igényt nem fogadta el, mert annak nem az adott jogi képviselő általános gyakorlata szerinti díjszabáson, hanem a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§-ában foglalt számításon, avagy a 2.§ szerint az ügyféllel kötött konkrét megbízási szerződésen kell alapulnia.

Az elsőfokú bíróság a felperes részére 100.000 Ft+27% áfa, összesen 127.000 forint perköltséget ítélt meg. Az elsőfokú eljárásban becsatolt megbízási szerződésben a felperes jogi képviselőjével 100.000 forint + áfa megbízási díjban, továbbá a bíróságok által megítélt perköltség összegével megegyező sikerdíjban egyezett meg. A megállapodás utóbbi fordulata alapján a másodfokú bíróság a felperes részére a jogszabályban rögzített munkadíjat állapított meg. A 32/2003 (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (3) bekezdése szerint a meg nem határozható pertárgy érték szabályai és az (5) bekezdés alapján a bejelentett két órás felkészülés és a tárgyaláson való 2 órás részvétel alapján 4 ügyvédi munkaórát és 2500 Ft óradíjat figyelembe véve 10 000 Ft + 27% áfa, összesen 12 700 Ft összegű ügyvédi munkadíjat állapított meg a felperes részére.

Az eljárás az 1990.évi XCIII. törvény (Itv.) 57.§(1) bekezdés o) pontja alapján illetékmentes, ezért a másodfokú bíróságnak fellebbezési illetékről rendelkeznie nem kellett.

Budapest 2016. október 13.

dr. Tulipán Marianna s. k.
a tanács elnöke

dr. Keviczki-Kovács Zsuzsanna s. k.
bíró, előadó

Király Róbertné dr. Johanovits Livia s. k.
bíró

A kiadmány hitelül:
Janekné Geiger Ilona
tisztviselő